

- 20. En qua Testator omisit, censetur consulto omistere voluisse.
- 21. Repetitis alicuius qualitatibus, si superflua sive non dicatur, apponitur presumitur ad tollendam dubitatem.
- 22. In dubio pro exclusione repetitionis est iudicandum.
- 23. Dicitur come supra - aliquando repetitio qualitatibus tantum expressis in ipsa parte, qua adiecta est.
- 24. Coniectura suadens exclusionem nepotum sub filiorum appellatione prevalens alii contrariis.
- 25. Nepotes censentur exclusi, si Testator filios vocaverit cum distinctione personali, et relativa ad nomen patris.
- 26. Dixerunt pariter exclusi, si substitutio collata non fuerit in tempus remotissimum.
- 27. Vel nullum adit verbum importans perpetuitatem.
- 28. Testator, qui filium gravare voluit respectu nepotum, minus minus censetur illum gravare voluisse favore ulteriorum descendendum.
- 29. Discretiva lectio apta est designare exclusionem nepotum appellatione filiorum.
- 30. Sola dubitatio sufficit, ut nepotes appellatione filiorum non veniant.

DECISIO LXIV.

Ioannes Franciscus Cusanus in eius postremo, sub quo decessit, testamento condito de anno 1579. postquam particulare fideicommissum perpetuum, ac successivum ordinaverat super domo per ipsum inhabitata favore Jacobi Antonii filii, fuorumque descendendum in infinitum eundem Jacobum Antonium filium in reliquis bonis sibi scriptis heredem, subdendo postmodum: *E morando detto suo figlio in pupillare etate, & ogni volta, e quando esso suo figlio vera a morte senza figli legittimi, e naturali, e di legitimo matrimonio procreati al detto suo figlio, così come sopra decedente, ha sostituito, e sostituisce il suddetto Signor Baldassare Cusano suo fratello nominandolo parimente di sua bocca propria, ed oppo esso Signor Baldassare, e vero in suo mancamento sostituisce come sopra i figli masculi legittimi, e naturali, e di legitimo matrimonio procreati, tanto nati, come an nascera dal medesimo Sign. Baldassare a equal portione, ut sunt verba testamenti, Summ. Bassil. ca. num. 1.*

Decessit memoratus testator, deinde Balthasar Senior frater, ac Paulus Hieronymus unicus filii substituti, postmodumque Jacobus Antonius heres institutus relicto sub se Canonico Marco Aurelio Cusano herede, qui anno 1672. ad prænominati Ioann. Francisci exemplum supposita fideicommissi particulari domo per ipsum inhabitata favore Balthasaris Junioris de Cusanis, suorumque filiorum, & descendendum in infinitum per lineam masculinam, sique deficientibus proximiorum agnatorum domus, in ceteris bonis heredem instituit Venerabilem Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Vercellen. prout est testamentariis tabulis desuper confectis dicto summ. n. 6. adeoq; hæc hæres instituta bonorum hereditariorum possessionem adeptam pacifice continuaverit usque ad annum 1692. de quo Paulus Hieron. & Jacobus Antonius Juniores de Cusanis, antedicti Balthasaris Ioannis Francisci patris pronepotes, relatum istius fideicommissi in iporum personas purificatum præcedentes, adversus dictam Venerabilem Basilicam iudicium introduxerunt in vim famigeratæ legis final. Cod. de edit. D. Adrian. Tollen. in Tribunali Nunciatura Apostolica Taurinens. in quo succumbentes appellarunt ad A. C. qui confirmata præcedenti, conformem absolutoriam sententiam tulit, aqua similiter actoribus provocantibus ad Rotam, disputatum fuit in hodierna Audientia coram me, cui controversia delegata extitit - An confites de fideicommissis, & sit danda, vel deneganda immisio? & PP. negativè in utraque propositi dubii parte responderunt.

Siquidem cum Ioannes Franciscus super domo ab ipso inhabitata fideicommissum perpetuum, & descendivum ordinaverit, deinde deveniendo ad dispositionem aliorum bonorum reliquisset heredem Jacobum Antonium filium, & hoc decedente sine liberis, Balthasarem fratrem, & eius filios, ob præmorientiam tam eiusdem Balthasaris, quam Pauli Hieronymi illius unici filii, ut supra substitutorum, fideicommissum caducatum remansit, per text. in leg. prima, & cor. final. Cod. de caduc. tollend. Peregrin. de fideic. art. 32. num. 4. Fufar. de substitut. qu. 565. num. 1. Rota coram Seraph. dec. 1479. n. 5. & coram Greg. dec. 542. n. 8. itaut Paulus Hieronymo, & Jacobo Antonio Junioribus actoribus, dicti Balthasaris Senioris pronepotes, nullatenus immisio competat. Peregrin. de fideicommissis. art. 43. num. 2. & 35. Rota coram Card. Cerro dec. 885. n. 2. & rec. dec. 115. n. 5. et

6. pars. 18. & in Romana, seu Reatina fideicommissi de Vicentinis 14. Junii præcedentis anni, §. desumptis, coram me, quod substituti fuerint præcitati Balthasaris Senioris filii, præterere possunt actores filiorum vocationem; etenim regulare est, quod sub filiorum nomine nec nepotes, minùque posteriores descendentes veniunt, ad literales text. in leg. Gallus, §. sibi dem credendum, §. de lib. & posthum. leg. quod si nepotes, ff. ad testam. tur. Menoch. conf. 215. num. 7. Palm. Nep. alleg. 19. num. 6. Contr. discept. forens. 25. num. 179. Altograd. Jun. contr. 64. num. 10. Saminat. contr. 19. num. 11. Mans. conf. 526. num. 3. cum sequentibus, Modern. Forolivien. dec. Florent. 4. & num. 1. Rota coram Dunozezt. Jun. dec. 648. num. 17. coram Merlin. dec. 460. num. 2. coram Cardin. Cerro dec. 516. num. 4. in reced. dec. 7. num. 31. part. 10. de c. 296. num. 30. par. 11. in Tropien. Fideicommissi 25. Novembris 1695. §. Testator si quidem, coram bon. mem. Emerix Decano, plenè in d. Romana, seu Reatina Fideicommissi de Vicentinis, §. Tantum autem abest, coram me. Eoque magis cum agatur de dispositione facta per transferales, in qua filiorum nomen facilius ad filios primi gradus restringitur in exclusionem nepotum, & pronepotum, Peregrin. de fideicommissis, art. 22. num. 56. ad med. Mantia. de consuet. ult. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 11. Fufar. de substitut. qu. 537. n. 2. Rota dec. 7. n. 31. part. 10. & coram Bichio dec. 480. n. 24. ac filiorum vocatio concepta fit lingua materna, ex rationibus, de quibus Bardell. conf. 83. num. 35. cum segg. Mans. conf. 364. num. 5. Ros. conf. 42. num. 26.

Et quamvis ab huiusmodi regula exclusiva nepotum ex contrariis coniecturis recedatur, ut adnotat Altograd. Jun. ad contr. 97. n. 21. Angl. Rodolph. alleg. 20. n. 1. Modern. Forolivien. ad dec. Florent. 4. n. 4. Rota coram Dunozezt. Sen. dec. 81. n. 10. coram Merlin. dec. 206. n. 4. & in Parmen. Jurispatron. 16. Februarii 1693. §. neque perperam, & 15. Januarii 1694. §. talisque coniectura vis, coram Reverendissimo D. meo Decano; eadem tamen debent esse non plures, fed urgentes, ac violente, ut à verborum Testatoris proprietate recedatur, ad ea, quæ observant Palm. Nep. alleg. 83. num. 39. Saminat. contr. 19. num. 18. Modern. Forolivien. ad dec. Florent. 4. n. 66. cum segg. Rot. coram Dunozezt. Sen. dec. 81. num. 10. coram Jun. dec. 547. num. 2. coram Celso dec. 34. n. 4. & in rec. dec. 262. n. 4. p. 17.

In hypothesi talis speciei apud DD. visa non fuerunt coniecturæ per informantes pro actoribus allatæ; nam prior elicitæ ex proemio testamenti, ubi testator se declaravit devenire ad filiorum bonorum dispositionem - *acciochè fra i suoi posteri, eredi, & successori non masculi, et naturalis, & contraverfiva, ex quo desumitur, ipsum etiam in hoc universalis fideicommissio respexisse ad tractum futuræ temporis, ac perpetuitatem dispositionis, iuxta firmatæ per Rotam in Rom. fideicommissi 26. Novem. 1696. §. hanc fuisse testatoris mentem, coram R. P. D. meo Caprara; quodquidem ultraquam quod ab hac decisione pendet revisio, verba præfata non de per se, & independentè, in quibus terminis procedit dicta decisio, sed sunt limitata, & restricta per alia subsequenta, ibi nel modo, & forma come segue, quæ cum restringentia, & limitatæ præcedentia secundum inferius dicenda, Rot. penes Torr. de pact. futur. success. dec. 225. n. 15. cum segg. in Bononien. fideicommissi de Ghisleris 2. Martii 1693. §. in specie in dicta Romana fideicommissi de Vicentinis 14. Junii præcedentis anni §. neque vis aliqua, coram me, innègabiler sequitur, quod sicuti dispositio fideicommissi universalis non continet, nisi substitutionem de fratre restantibus, eiusque filiorum, verba successores, & posteri, ad illos restricta censentur, nec extensionem fideicommissi operantur ad posteriores descendentes, bene Rota in ec. dec. 663. n. 19. p. 1. in d. Bononien. fideicommissi de Ghisleris istius supra, & in specie distinguendo in relata fideicommissi de Vicentinis eodem §. neque vis, coram me, ubi concordat. Pergertim quia huiusmodi verba prædicari possunt de fideicommissio particulari, ut prædictum fuit in eodem testamento factò, in quo vocati fuerunt posteri, & descendentes in infinitum, & reperiuntur in proemio, seu præparatoria non autem in dispositione, prout erat in dicta decisione in d. mei Caprara; utique verba proemialia non insunt in dispositivum, sed in concursu magis dispositiva, quam pars proemialis attenditur, Text. in Imperator 72. §. fin. ibique gloss. in verbo non videtur, ff. de leg. 2. Torr. de primog. Ital. p. 2. q. 5. n. 32. Add ad Gregor. dec. 522. n. 21. cum aliis supra citatis.*

Negue

Negue plus valuit secunda coniectura desumpta ex vocatione filiorum Balthasaris, tam natorum, quam nasciturorum, quasi quod ob talem vocationem inductus fuerit tractus temporis in futurum restringi non patiens ad filios primi gradus, eo quia quidquid foret, sit talis vocatio; seu indefinita substitutio filiorum nasciturorum qualificata esset cum verbis animum conservandi bona in ulterioribus agnatis, seu tractum successivum importantibus, nimirum de uno in alium, de hærede in hæredem, de gradu in gradum, vel cum dictionibus in infinitum, in perpetuum, aut similibus, ut exemplificat ex professo Ros. conf. 42. n. 5. ac in his terminis loquuntur auctoritates in contrarium pro autoribus allegatæ, quoties tam verba, quam dictiones huiusmodi deficient, sub vocatione filiorum nasciturorum ultiores descendentes non veniunt, fed dumtaxat comprehenduntur filii, quos ex eodem Balthasare fratre post conditum testamentum nasci coningeret, optimè Ros. dict. conf. 42. num. 6. versio. etiam addatur particula nasciturus, Saminat. contr. 19. num. 3. & 20. Rot. in reced. dec. 262. n. 6. par. 17. coram Bichio dec. 480. n. 28. & plene contrarias auctoritates ita conciliando in dicta Romana, seu Reatina fideicommissi de Vicentinis §. tenim quidquid foret, coram me, ubi in comprobationem adducitur exemplum vocationis sub collativo nomine descendendum, qui active, & passive vocati dici debent, deficientibus dictionibus infinita tem, & perpetuitatem temporis importantibus, ad famigeratam theoreticam Cuman. in i. cum ita, §. in fideicommissio, ff. de legat. 2.

Minoris ponderis detecta fuit reuera coniectura deducta ex vocatione filiorum masculorum Balthasaris fratris, dum simplex vocatio masculorum non operatur extensionem ad nepotes, fed pronepotes, ultioresque descendentes, quia licet testator prædixisset masculos, non exinde tamen dici debet rationem habuisse conservandi agnationem in perpetuum, Modern. Forolivien. dict. dec. Florent. 23. num. 71. cum seg. Rota coram Dunozezt. sen. dict. dec. 81. num. 21. cum segg. coram Jun. dec. 648. numer. 22. & in dicta Romana fideicommissi de Vicentinis, §. consimilis irrelevantis, coram me.

Similiter nec extensionem fideicommissi ad nepotes operatur quarta, quod testator verba filios, & descendentes, habuerit pro synonymis in nonnullis testamenti partibus, eo quia testator id habuit in fideicommissio particulari, sed cum dictionibus in perpetuum, & in infinitum omnino requisitis; secus autem in fideicommissio universalis, in quo substituit Balthasaris filios absque aliquo verbo, seu dictione perpetuante, vel infinitate importante; tunc nihil obstat, quod verbum filii in fideicommissio particulari habitum fuerit pro synonymo cum successore, nam factus Junior. contr. 97. n. 26. & n. 31. & n. 80. per Modern. Forolivien. ad dec. Florent. 4. n. 70. cum sequentibus, & apposite respondit Rota in dicta Romana fideicommissi de Vicentinis §. prout etiam elicitæ, coram me.

Demùm extensio hæc ad nepotes, & pronepotes perpetuam arguitur ex geminata dictione, ut supra, quæ legitur in relata dispositione fideicommissi universalis; quandoquidem primo loco ibidem apposta: *Et ogni volta, e quando esso suo figlio eredi come sopra decedente, nullatenus repetit substitutum, contentas in fideicommissio particulari, sed dumtaxat obitum filii absque liberis legitimis, & naturalibus; prout nec minis in secundo loco adiecta, ibi: E dopo esso Signor Baldassare, e vero in suo mancamento sostituisce, come sopra, i figliuoli masculi legittimi, e naturali; nam in hoc etiam casu dicto præfata vel repetit modum substituentem cum nominatione ore proprio, sicut in præcedenti proxima substitutione de Balthasare fratre testator expresserat, ibi: Sostituisce il suddetto Signor Baldassare Cusano suo fratello, nominandolo parimente di sua bocca propria, ex vulgata regula, quod relatio fit ad magis propria, non autem ad remota, & intersecata, de qua DD. relati per Rocc. disputat. capit. 31. numer. 21. Tondut. quaest. civi. capit. 25. num. 10. Torr. de primogenit. Ital. tom. primo, capit. 37. num. 371. Rota Januens. apud eundem tom. tertio, dec. 16. numer. 64. cum sequentibus, Rota coram Buratt. dec. 21. numer. 8. coram Dunozezt. Junior. dec. 304. numer. 7. in reced. dec. 76. num. 7. par. 8.*

Signanter perperam diversitate tam rei, cum in prima dispositione continetur tantum fideicommissum particularare super domo; in altera, de qua agitur, universale super omnibus aliis bonis; quàm personarum, dum in primo par-

Decis. ad Theor. de Luca Vol. III.

riculari fideicommissio nominatim vocantur omnes filii, & descendentes Jacobi Antonii hæres masculi, ac de linea Jacobus Antonius, in universali autem ad successionem invitatur la designatione masculinitatis, & mentione lineæ masculinæ; & illi sine filii decedent substituantur Balthasar, & ejusque filii, quam etiam rationis, nam in fideicommissio particulari super domo exprimitur votum, & desiderium conservandi agnationem in omnibus descendentes, quod deficit in universali, quibus sanè præexistitibus præteriti fideicommissio præscripti, Palm. Nep. alleg. 31. n. 31. cum de primog. Ital. p. 1. cap. 37. sub n. 22. cum segg. Rota coram Buratt. dec. 21. n. 8. & 9. coram Dunozezt. Junior. dec. 46. num. 24. coram fan. mem. Alexandro VIII. dec. 252. num. 6. et 7. coram Priolo dec. 283. num. 5. cum segg. in rec. dec. 581. n. 6. et 7. part. 5. dec. 144. num. 4. cum segg. par. 7. dec. 370. num. 16. par. 13. dec. 274. num. 15. et 16. dec. 632. num. 25. par. 18. in Tudertina fideicommissi 15. Februarii 1694. §. non obstat, coram bon. mem. Emerix Decano, & in Interamnen. fideicommissi 4. Februarii 1695. §. replicatio in sine coram me.

Aut jamem dicto, ut supra, fiat declarative, & suppletive, vel ad iudicandum, quod testator filios filii sui, quos supra in conditione posuerat, vocaverat, Curt. Jun. e. 43. sub n. 11. in fin. col. sum. conf. quæritio, non obstat, seu ad ostendendum, quod testator in filijs Balthasaris fratris unicus requisierit masculinitatem, legitimam, & naturalitatem, prout requisiverat in filijs Jacobi Antonii filii, & hæres in eodem particulari fideicommissio instituti, ex illis verbis: *Sostituisce come sopra, i figliuoli masculi legittimi, e naturali; quin etiam repetita exinde censeri debet substitutio nepotum, & pronepotum in ipso particulari fideicommissio contenta, cum testator presumatur voluisse cum tantum gradum, seu qualitatem substitutionis legere, ad quam expressè se referat, non autem aliam diversam ibidem non expressam, ea ratione, quia in hoc casu relatio non est generalis, & restricta à verbis submissis expressa, sed limitata, & certam determinationem recipit, bene Decian. respons. 1. sub num. 23. versio. quia respicitur lib. 2. Giovagnon. conf. 63. num. 73. lib. 1. Surd. conf. 200. sub num. 22. versio. quia respicitur, Camerat. respons. dec. 93. num. 35. Rot. in reced. 581. num. 11. cum segg. par. 5. dec. 144. num. 10. par. 7. dec. 39. n. 23. par. 13. & dec. 81. num. 7. cum segg. par. 17. Itaut, cum in hac diversâ dispositione substitutio nepotum repetita non fuerit, censetur per testatorem consulto ommissa, Bardell. conf. 21. num. 5. Altograd. sen. conf. 69. num. 43. lib. 2. Urceol. conf. 57. num. 3. Rodolph. allegat. 154. num. 4. Rocc. disput. 42. num. 27. Gobb. conf. 59. num. 4. Castald. conf. 120. num. 10. Rota coram fan. mem. Alexand. VIII. dec. 252. num. 8. in rec. dec. 638. num. 7. & 8. p. 18. & dec. 122. num. 3. p. 19. Quin in his circumstantiis repetitio folius masculinitatis, legitimatis, & naturalitatis, dici poterit superflua, sed sequuta potius asferi debet gratia tollendæ dubitationis, Rot. coram Seraph. dec. 620. n. 5. & in rec. dec. 39. num. 27. par. 13. Et sufficit, ut de hac repetitione dubitari possit, ad hoc ut in dubio pro illius exclusione si iudicandum, pluribus relatis Altograd. Sen. conf. 83. num. 75. et conf. 95. num. 75. lib. 2. Mans. conf. 99. num. 63. Palm. Nep. alleg. 301. num. 29. Rocc. disp. 72. num. 28. Fufar. de substitut. qu. 450. num. 15. Censil. ad Peregr. de fideicommissis. art. 25. fol. 102. Add. ad Greg. dec. 514. num. 17. Rota post Torr. de primog. Ital. p. 3. dec. 59. et in rec. dec. 307. n. 17. p. 18. Imò novum non est, hæc dictionem inculcate post repetitionem earumdem qualitatum expressarum etiam in ipsa parte, quadiiecta est, Modern. Forolivien. dec. Florent. 11. num. 12. 56. post 2. rom. conf. Ramon.*

Eoque magis concurrentibus coniecturis pro exclusione nepotum, & fideicommissi, quod contrariis prævalet, Altograd. Jun. contr. 97. num. 65. Modern. Foroliv. dec. Florent. 4. num. 88. Rota in rec. dec. 279. n. 31. cum seg. par. 6. & coram Dunozezt. Sen. dec. 81. in fin. earumque prima deducitur, ex quo vocati fuerunt filii non simpliciter absolute, & independentè, sed cum designatione personæ Balthasaris patris, ibi: *Dal medesimo Signor Baldassare, quæ dicitio eiusdem est personalissima, & operatur restrictionem ad filios primi gradus, Menoch. conf. 215. num. 8. et conf. 347. num. 18. Cyriac. contr. 522. num. 42. Saminat. contr. 19. num. 16. 20. & Card. de Luca de fideicommissis. discurs. 71. nu. 6. Rota*

R. P. D. RONDININO.

Afculana Fideicommissi, & Donationis.

Veneris 6. Junii 1687.

ARGUMENTUM.

Non est opus ad notare argumentum, cum illud fit in alia decifione per istam confirmata.

SUMMARIUM.

- 1 In fideicommissis, & substitutionibus, appellatio heredium, & successorum veniunt etiam heredes extranei.
- 2 Limitatur in fideicommissis, & substitutionibus ordinatis ab ascendentibus, in quibus intelliguntur soli heredes sanguinis.
- 3 Limitatur quoque, quando vocantur heredes subsequitur ad mentionem filiorum, & concurrunt conjuncta.
- 4 Etiam in fideicommissis ascendentium appellatio heredium veniunt heredes extranei, si heredes sanguinis non concurrant, & non fuerint vocati, & n. 5.
- 6 Inversimiliter est, quod testator qui descendentes habet ad extraneos respicere voluerit.
- 7 Quoties de tempore aperta successio nullus descendens reperitur, presumitur, quod testator voluerit in defectum descendendum vocare heredes extraneos.
- 8 Nomen heredium sanguinis veniunt tantummodo descendentes.
- 9 Ex consuetudine loquendi testatoris potest deprehendi aliquod sub nomine heredium, cum voluerit tantum vocare descendentes, ut n. 10.
- 11 Non valet illatio de substitutione in casum delicti ad illam in casum obitus.
- 12 Ex statuto Afculano mater excluditur in hereditate filii extraneis foribus.
- 13 Fideicommissum quando caducatur, bona remanent libera apud heredes.
- 14 Creditum illiquidum est inceptum pro retentione.
- 15 Matris in bonis filiorum debetur legitima.
- 16 Legitima non dicitur in donatione facta per Matrem, tam pro herede, quam non presumatur fuisse consideratus predeceffus filii.
- 17 Non est prohibita donatio legitima acquirenda.

DECISIO LXVIII.

Legē recepta videatur limitatio regulę deducę ex l. in Annalibus, C. de legatis, & ex l. Pater filium §. penultimo, ff. de legat. 3. quod nempe in fideicommissis, & substitutionibus ordinatis ab Ascendentibus, appellatio heredium, & successorum ratione presumpę affectionis, intelligantur soli heredes sanguinis, lex facta §. fin. ff. ad S. Trebell. Bald. Jun. confil. 158. n. 10. lib. 2. Menoch. confil. 958. num. 8. Simon. de Præf. de interp. ultim. volunt. fol. 197. n. 17. Mantica. de consuet. ultim. volunt. lib. 5. tit. 14. n. 3. Fufar. de substitut. qu. 339. n. 63. Rota dec. 216. n. 1. & dec. 269. n. 4. par. 5. & dec. 345. n. 33. par. 19. recent. & coram Eminentiss. Cerro dec. 513. n. 1. & 5. vel quando vocantur heredes subsequitur ad mentionem filiorum, & concurrant conieciurę, Bald. confil. 325. n. 1. lib. 4. Adolin. resol. 40. num. 35. Cardin. de Luc. de fideicommiss. dif. 145. num. 5. Rot. dec. 67. n. 5. par. 33. & dicta dec. 345. n. 14. & 15. par. 19. recent. & coram Priol. dec. 241. n. 8.

Attamen Domini censuerunt, e confirmandam esse de censionem coram me editam 21. Junii anni preteriti, & dandam esse immisionem ad bona hereditaria Paschalis Josepho, & Carolo de Cautis extraneis heredibus Joan. Baptiste Ciannavei, quem ipse Paschalis Magdalene Filefę Uxorū univērsaliter instituit substituit, eiusque heredes, & successores.

Quamvis enim Domini in presenti propositione distinctionem allatam in preterita resolutione inter substitutionem fideicommissariam, & vulgarem, de qua per Peregrin. de fideicommiss. art. 32. n. 30. & n. 33. & 40. vers. primus est, & in dec. Paruo. 101. per rot. Rota coram Merlino dec. 145. per rot. quod cum de tempore purificatę substitutionis non concurrerent filii, aut alii descendentes testatoris, nec considerari posset absurdum quod extranei heredes viderentur a testatore predilecti propriis filiis, & descendentibus; illis non extantibus extranei heredes admitantur, Angel. confil. 306. in fine Alexand. confil. 36. per rot. l. 3. Jafon. in l. Gallus §. Ziama §. Parents n. 33. Alciat. confil. 491. n. 3. iuxta imprefę Lugdun.

Soccin. jun. confil. 158. num. 19. lib. 2. Menoch. de presump. lib. 4. prof. 130. n. 20. Dary de succel. lib. 8. tit. 7. n. 32. vers. similiter cum testator, Peregrin. de fideicommiss. art. 32. n. 19. & 40. in fine, Fufar. de substitut. dicta qu. 329. n. 52. Mantica de consuet. lib. 8. tit. 14. n. 8. de Marin. resol. 2. cap. 189. n. 14. Adde. ad dec. 52. n. num. 120. par. 14. tom. 3. recent. Rota coram Eminentiss. Orthobon. dec. 10. num. 22.

Cefat enim ratio ad DD. considerata pro limitatione regulę, & exclusionē extraneorum ad effectum includendi descendentes testatoris, in quibus terminis intrat presumpcio affectionis, & inverfimilitudo, quod testator voluerit substituire extraneos postpositis propriis descendentibus; non autem quando (ut in presenti) descendentes testatoris, nempe forores Joan. Baptiste, que sunt heredes bonorum, non sanguinis, non reperiuntur vocatę, & restrictio substitutionis ad solos heredes sanguinis, operaretur tantum caducationem fideicommissi favore uxoris heredis primo institutę; tunc enim amplius non militat ratio presumpcio affectionis, & probabilis voluntas, quod presumeretur descendentes; sed verum heredes remanent in sua lata significatione, & complectitur tam heredes sanguinis, quam extraneos; ut bene Riminald. Jun. confil. 252. num. 76. & plur. seq. ubi ita explicat doctrinam Angel. & caseorum, & distinguit Peregr. de fideicommiss. art. 32. num. 20. in fine.

Conieciurę vero allatę pro Filefio, parum urgere videtur ad probandum, quod testator in tota eius dispositione respexerit ad iura sanguinis; & quidem prima ex eo desumpta, quod testator de tempore conditi testamenti habet proprias filias, unde inverfimile sit, quod voluerit succedere heredes extraneos Joan. Baptiste; ad exclusionem proprię sobolis, & filiarum, quas supposit in seculo nuptas ex provisione dotium eis relictarum, Bald. confil. 283. num. 2. vers. sed si ulterius, & quod ad fin. lib. 2. Alex. confil. 36. num. 13. lib. 3. Rustic. in l. cum Avus lib. 3. cap. 30. num. 10. ff. de condit. & demonstrat. Cahill. controverf. l. 5. cap. 99. n. 13. nihil operari potest, tum quia cum de tempore aperta successio nulla ex dd. filibus testatoris concurreret, ita ut nullus heres sanguinis adfceret, ad quem testator affectionem habere potuisset, & qui excludere posset heredes extraneos; presumendum est, ita testatorem in illarum defectum de heredibus etiam extraneis intellexisset etiam quia non solum testator incipit a persona extranea, nempe uxore, quam heredem instituit, & vocavit non solum heredes Joan. Baptiste, sed etiam successores, & quod magis est, libere; verum etiam nec filias in casum obitus Joan. Baptiste; invitavit, nec illas potuit comprehendere nomine heredium, & successorum eisdem Joan. Baptiste, quatenus supponendum sit se restrictisse ad heredes sanguinis; nam hoc nomine veniunt descendentes demtaxat, non autem fratres aut forores heredis substituti, ad notata per DD. in l. cum Avus ff. de condit. & demonstrat. ubi Soccin. n. 8. Peregrin. de fideicommiss. art. 32. n. 84. in fine.

Secunda elicitur ex consuetudine loquendi testatoris, qui in alia parte testamenti appellatio heredium supponitur sensisse de heredibus sanguinis, ideoque dicendum fit, quod eadem verba in eodem sensu, & significatione accepit etiam in prima parte testamenti, per Text. in l. si ferens plurimum §. ff. de legat. 1. Rota dec. 98. n. 19. par. 17. & dec. 184. n. 28. par. 18. rec. & in his terminis Soccin. Jun. confil. 57. num. 5. lib. 3. Fufar. de substitut. qu. 339. num. 37. cefat in factum. Non etiam quando testator voluit, quod fructus in casu delicti, illis remaneret penes filias substitutas in casu delicti, sed appellavit heredes, quod facere non potuit, cum tales non essent, sed simpliciter dixit, Remanent filii filioribus pucelloribus, Summario n. 1. Imo cum Text. & DD. allegati, loquuntur in casu, quo testator instituit filium, et sine herede delicti substituit alioquem, & eius heredes, loquuntur in casu, quod fructus quoad filium verum heredes comprehendit solum descendentes, ita etiam respectu substituti idem dicendum sit; manifestum est, nihil inferri posse ad casum nostrum longe diversum, in quo forores in casu delicti substituit respectu Joan. Baptiste, non sunt heredes sanguinis. Neque valet illatio de substitutione in casum delicti, ad illam in casum obitus, Rota coram Eminentiss. Orthobono decif. 358. per rot. & coram Duno Jun. dec. 377. n. 2. & coram Peutingere dec. 43. n. 9. & dec. 238. n. 2. par. 15. & dec. 341. n. 15. par. 19.

Tertia demum conieciurę, quod decedente sine descendentes Joan. Baptiste ante obitum matris, hec illi ab intestato successisset, & gravata esset sub restituere, quod videtur absurdum, adeo ut dicendum sit, testatorem sub nomi.

nomine heredum Joan. Baptiste voluisse invitare solos heredes sanguinis; non obstat, quia supposito etiam hujusmodi casu successio non obstat, que tamen ab intestato excluditur per forores, ex dispositione Status Afcul. rubr. 6. lib. 1. &posito, quod mater exclusus, vel deficientibus fororibus, filio successisset, nullum considerari potest absurdum, sed mater filium sibi gravata restituere, cum non esset purificata conditio, que est apposita ipsi deficienti, sed fideicommissum suo caducum remansisset liberē penes illius heredes, Luvic. Cod. de caduc. ultim.

Posita purificatione fideicommissi Paschalis favore Fratrum de Cautis, detractionem, pro quibus bona fideicommissaria retinere contendit Filefius, uti heres Magdalene uxoris prediçi Paschalis fideicommitteris, DD. vifę sunt inefficaces ad impediendum Immissionem, nam quoad dotem eiusdem Magdalene in scutis 750. cum Filefius per decem annos post mortem item possederit bona hereditaria Paschalis subiecta fideicommissum, & fructus perceptis, presumitur ex illis de credito prediçi dotis satisfactis, aut saltem idem creditum tamquam illiquidum non est sufficiens pro retentione, nec aptum ad impediendam Immissionem debitam fideicommissario, ad tradita per Rotam dec. 487. n. 14. par. 18. tom. 2. rec.

Detractio vero pro legitima debita Magdalene in bonis Joan. Baptiste, & filiarum, iuxta dispositionem l. nam est parentibus §. ff. de inoffic. testam. quam dicit Filefius non fuisse comprehensam in universalis donatione per eamdem Magdalene facta Emigdie, & Theodose filibus superfluitibus, quarum heredes sunt fratres de Cautis, ea ratione, quod credi non possit a donatrice consideratus casus predeceffus filiarum, iuxta firmata per Rotam in Romana donationis 26. Junii 1680. §. Nec potest, & 9. Decembris, §. Alia autem, coram Eminentissimo Cardinali Vicecomite, non est attendenda, ex quo illius iura transferit in eisdem fideicommissarios, qui sunt heredes Emigdie, & Theodose, vigore supradictę donationis, per quam transferuntur in eisdem heredes, ibi: Omnia Jura, &c. acquisita, & acquirenda, ex legitimis filiarum, & filiarum, mortuorum, & respectu morientiarum, Summario Filefę, n. 1. que verba non aderant in donatione, de que agebatur in dicta causa Romana donationis, coram Eminentissimo Vicecomite. Nam nil prohibet expressam donationem, & renuntiationem legitime etiam acquirenda, Text. est in l. si quando, §. & generaliter, C. de inoffic. Testam.

Demum, pro legato scutorum 2000. relicto ab Emigdia pro erectione duarum Cappellaniarum cum Jurepatronatu ad favorem Filefi, illi non est concedenda retentio; quia adimpletione huius Legati non spectat ad Filefium, qui non est heres Joan. Baptiste, nec Emigdie, sed ad Fratres de Cautis, qui sunt heredes, & ad solutionem, & executionem Legatorum tenentur, & contra quos restituenda hereditate agere poterit Filefius pro fundatione, propter interesse, quod in illa habet ratione Jurispatronatus, ab Emigdia eidem relicti, de quibus agendum erit in fuo opportuno Judio, cum non sint presentis inspectionis.

Et ita utraque Parte Informante, &c.

R. P. D. BENINCASA.

Maceraten. Fideicommissi.

Merc. 10. Martii 1687.

ARGUMENTUM.

Heredum nomen sedum instituit, sed etiam descendentes, comprehendit, si instituti satis expressi fuerint, cum verbo -- filii -- & si filii per compendiosam extiterint vocati, nomen heredum non tantum primos, sed ulteriores quoque invitat descendentes.

SUMMARIUM.

- 1 Substitutio concepta cum conditione, si sine filiis decesserit, evanescit per filiorum superventum.
- 2 Sub intestata successione heredis generati, non veniunt bona fideicommissi obnoxia.
- 3 Heredium nomen comprehendit sedum instituto, sed etiam descendentes, si primi instituti satis expressi fuerint cum verbo -- filii --.
- 4 Nomen heredium ne dum primos, sed ulteriores comprehendit descendentes, si filii per compendiosam substitutionem fuerint vocati.
- 5 Nomen heredum congruit omnibus per fideicommissum substitutis.
- 6 In materia fideicommissaria, appellatio heredium veniunt nepotes, & descendentes, & n. 7.

- 8 Verbum -- supranominati -- denotat Testatorem intellexisse de Personis, quas proprio nomine supra expressit, & que oculis corporis legi possunt.
- 9 Verius tamen est, quod d. verbum, uti genericum, sub se complectatur plures nominatorum species, eorum scilicet, qui vel nomine proprio, vel appellativo, seu colectivo, designantur.
- 10 Ubi nomen generale ponitur, ad omnia appellativa extendi debet.
- 11 Verba non in proprio significantur, sed improprie accepta in una parte Testamenti, in eodem intellectu sunt accipienda in altera parte.
- 12 Quando filiorum nomine veniunt nepotes.
- 13 Discretions loquendi modus in eademque dispositionis parte, de cuius interpretatione agitur, verborum plurimum dicitur, & alteri de Jure prevalere, & n. 14.
- 15 Filiorum nomine veniunt nepotes, quando precedentibus Patribus cum filiis essent admittendi ad aviam successorem.
- 16 Pluralis numerus ad unum referri non valet.
- 17 Aliquando tamen verificatur, declarata, ut n. 20.

DECISIO LXIX.

Duabus coram me editis Decifionibus in hac causa, & ad trutinam revocatis sub diebus 20. Martii, 5. Maii, & 20. Junii anni preteriti, cum propter discrepantiam votorum nulla prodisset resolutio, quamvis ultra quatuor priora suffragia, quintum, & sextum accessissent; hodie tandem, dum ad iteratam eisdem repropotionem deveniit novo ordine superaddito, quod omnium DD. votum exquirere, recessum fuit ad decifionem.

Pramisso namque, quod pro conservanda agnatione de Ridolphis, exiit a testatore desiderata, filii non solum primi gradus, sed etiam ab eo deficientes masculi vocati fuerant, & usque in infinitum gravati illud restituere transverfalibus, pro comperto habentium fuit, quod substantia verba postrema iporum substitutionum adjecta -- Caso, cho ad sui Filii, & Eradi supranominati mortiferi senza figli -- passive referri non possint ad solos filios testatoris immediatos, quasi per obitum primo institutorum cum liberis, evanuerit hac ultima substitutorum vocatio, ut ex univ. gari confil. Oldr. 21. tenent, Rot. in precedentibus decifionibus sed indistincte intelligi debeant etiam de filiis ulterioris gradus, & sic de Cesare testatoris nepote, nuper sine prole defuncto, sub intestata cujus successione comprehendit deo non possint contraversa bona, que transverfalibus per Fideicommissum veniunt restituenda, l. Legatus filius per Fideicommissum ex familia, §. ff. de Falcidia, ff. de legat. 2. Rot. dec. 68. n. 8. par. 14. rec. & dec. 350. n. 1. coram Bich.

Quod autem prædicta verba -- Er Eradi supranominati, intelligenda sint de nepotibus, five ulterioris gradus deficientibus, aperte deprehenditur ex eo non solum, quod primi testatoris filii satis fuerant expressi cum precedenti relatione -- Caso, cho ad, Filii -- sed fortius, quia cum fuerint ipsi ad successorem invitati per compendiosam substitutionem continerentur sub se sedum vulgarem, verum etiam fideicommissariam, vigore cuius cum singuli deficientes successivę dicantur heredes designati, bene illis congruunt recentia verba -- Er Eradi supranominati -- quid dicendum foret in simplici Vulgari, de deficientē per aditionem primo institutorum, fideicommissum non ab aliis heredibus presumetur relictum, quam ad filios primo loco vocatis, ut distinguendo tradunt Paris. confil. 7. ex n. 27. lib. 3. Decian. confil. 84. n. 2. usque ad 17. tom. 3. Cephal. confil. 428. sub num. 11. cum seq. juncto n. 35. vers. non obstat, Craver. confil. 878. ex num. 6. optime Peregrin. de fideicommiss. art. 29. num. 41. Fufar. de substit. quas. 480. sub num. 68. Rot. decif. 216. a num. 1. ad 7. & decif. 269. num. 3. & 6. par. 5. & concordant decif. 272. sub num. 10. & 11. par. 6. & decif. 349. sub num. 16. par. 19. recent.

Non obstat, quod in materia odiosa, qualis reputatur onus fideicommissi, recedendum non sit a proprietate verborum, & proprie loquendo, heredium, nomen predicari solum possit de Instituitis, ex iuribus in contrariis decifionibus cumulat; quoniam ultra quod nulla in hoc casu verborum improprie sit, dum eiusdem nominis qualitas etiam de iure congruit omnibus per fideicommissum substitutis, cum femota ordinis differentia substitutio non fit, nisi secunda institutio, l. hered. appellatio, l. sciendum, ff. de verb. signific. §. restituta Institut. de fideio. hered. Corn. confil. 279. num. 7. lib. 1. Soccin. sen. confil. 257. num. 3. lib. 2. Mans. confil. 122. num. 43. Argel. de acquir. pof. quęst. 7. num. 62. & seq. Thomat. decif. Maceraten. 198. num. 3. Rot. coram Coccin. dec. 214. n. 22. & coram Arguell. decif. 54.

decif. 54. n. 52. removetur ulterius obiectum, nam quando etiam infiftendum fit in proprietate verborum, in hac materia fideicommissariae substitutionis, etiam nepotes, & descendentes proprie veniunt appellatione haeredum, ut si gnauer respondit Paris. d. conf. 7. num. 28. lib. 3. quem ultra praegalatos secuti funt Bero. conf. 109. n. 10. vol. 2. Riminald. Jun. conf. 789. sub num. 45. cum duobus seqq. Nec ulla favoris, aut odii ratio attendenda videtur, cum pro relatione inducitur gravaminis ad substitutos sufficeret in his terminis, quod eis verba aliquo modo possent etiam per impropria tem adaptari, ut inquit Peregrin. d. artic. 29. num. 41. post mek. & comprobatur Rot. decif. 174. num. 13. part. 4. recent. tom. 1.

Minus defumi valet pretensa restrictio ad primos haeredes ex coherentia verbi, Sopranoimnari, quasi percipiat dumtaxat individualitatem Personarum, quae proprio nomine supra expressae sunt, & oculis corporeis legis possunt, ad tradita per Redena. conf. 87. n. 3. & 4. lib. 1. Marcian. conf. 3. sub n. 17. tom. 2. Surd. de Alim. tit. 9. q. 13. n. 33. & 34. Grat. discipul. 104. ex n. 4. Quia non attentis huiusmodi, alii que contrariis Authoritatibus, tamquam in diverso casu loquentibus, placuit responfo, quod dictio praefata, uti generica, sub se complectitur plures nominatorum species, eorum scilicet, qui vel nomine, proprio, vel appellativo, seu collectivio designantur, juxta doctrinam Jafon. in l. Tirsus n. 13. ff. de Liber. & Postum. quem laudat Menoch. in conf. 124. n. 90. Fufat. de substitut. 359. sub n. 2. Scias autem, ubi concordantes, Cumque superius praecesserit nominatio filiorum nomine proprio, aliorum que de descendenti nomine appellativo, seu collectivio, nulla proinde est assignabilis ratio, cur magis ad unam quam ad aliam nominatorum speciem relatio facienda fit, cum potius, ubi nomen generale ponitur, ad omnia appellativa extendi debeat, ut ad litteram disponit text. in cap. quia de Caujin. ff. de pivil. in 6. Rot. decif. 533. n. 32. par. 14. rec. & in his terminis Curt. Jun. conf. 553. n. 33. Rot. dec. 426. sub n. 4. v. p. in part. vero substitutionis part. 4. diverf. & dec. 608. n. 6. & 7. coram Bich.

Inquam Sententiam procliviores convenerunt DD. r. maris alius Testamenti partibus, ex quibus necessaria con vincitur indiftincta relatio ad substitutos, Testator enim ordinata Reciproca inter filios immediatos, eaque repetita inter singulos descendentes, illos specifice nuncupavit haeredes usque in infinitum, ibi. Et si modo i' intenda della figlioli, & Descendentes della figlioli d' esse Testatore, & Eredi in infinito. Nec diffimili institutionis titulo honoravit deinde ipsorum Transverfales, quamvis ultimo loco substitutos, ibi. Nell' altra parte instituita Eredi in tal caso il Sig. Ludovico, & Sig. Maria sui Nepoti, Quamobrem fit tam ante, quam post adiectionem conditionem, de qua est quaestio, pro haeredibus intellexit etiam substitutos, eos pariformiter pro talibus intellexit dicendum est in ipsa conditione, que juridicam interpretationem recipit a praecedentibus, & subsequenteribus, etiam improprio loquendi modo non confidenda, argumento text. in l. si servus plurium, ubi Glof. verb. confuetudo ff. ad leg. Cast. in l. q. primo ff. de haer. instituen. Mantice. de consuet. lib. 3. tit. 5. nu. 4. & tit. 9. num. 1. Rot. coram Dunoz. decif. 186. a num. 1. ad 4. & decif. 882. nu. 14. & 15.

Stringit fortis Argumentatio, quia si gravati sunt filii primi gradus Testatoris cogniti, & magis dilecti, eo certius latendum est gravatos esse Nepotes remotiores incognitos, & minus dilectos, quando praesertim filii non sunt gravati in specie, sed cum adjuncto, sub quo possunt univoce comprehendi Nepotes, l. Publius Mavius, 36. ff. de condit. & demonfir. Grat. conf. 5. n. 31. lib. 2. Rot. coram Ludovif. dec. 375. sub n. 14. & dec. 385. sub n. 46. cum duobus seqq. part. 9. & decif. 307. nu. 10. & 12. par. 16. recent.

Hinc plane diffolvitur, vel faltem confunditur multiplex discretiva locutionis consideratio alias facta, nam si que ulla admitti debeat, ea praeteris spectanda est, que defumitur ex viferibus memoriae substitutionis, in qua Testator dividendo Haereditatem inter feminas, Descendentes, & Transverfales, iterato nominavit filios, & semper addidit nomen Eredi, primo scilicet cum dictione. Et. ibi. detti Figli, & Eredi sopranoimnari, deinde vero, illa omnia, cum praecipua restrictione ad institutos, ibi. sevi faranno figliole femine di esse Testatore, & anco figliole femine di detti suoi Figli Eredi instituiti, debbano succedere nella meta, &c. ita suam mentem explicando, quod ubi ultra Institutos, alios quoque haeredes indicare voluit, eorum nomen substantivè posuit, seu augmentativè juxta legalem sensum dictionis. Et. ut bene ponderat Socc. fen. conf. 62. n. 5. lib. 3. & comprobatur Paris. Decian. & Sequae. E converso autem

illud adjectivè, seu restrictivè posuit, quando abfque ulla verborum Interjectione, immediate suam dispositionem retulit ad Institutos, Qui discretivè loquendi modus in eadem dem dispositionis parte, de cuius interpretatione agitur, urgere plurimum dicitur, & alteri de re praevaleat, ad text. in l. unica C. de Caduc. tollen. Rot. dec. 516. sub n. 4. & 5. cor. 1. Bich. & dec. 229. n. 7. coram Card. Gelf. & dec. 345. num. 13. par. 16. & dec. 304. n. 12. & 13. par. 19. rec.

Atque ex his parvi facilitate deservitur conjecluratum moles, unde etiam obiecta restrictio deducatur, non enim relevat ultima filiarum Testatoris vocatio unà cum Transverfalibus, quae dicitur impossibilis post eam longam substitutionem feriem, ac repetitio erga illas fideicommissi in omnibus descendentibus masculis, siquidem hoc ipsum in mente revolvens providit Testator, eorum vocationem modificavit cum clausula, se ve ne faranno.

Nec magis afficit, quod relinquendo legitimam filiis Religionem proferentibus, sic disposuerit: Et in caso, che alcuno di ad. suo figlioli, & Eredi instituiti si facesse Religio, si, & intendano istituiti nella legitima, quia non negatur, quod hic locutus fuerit de filiis immediatis, sed licet isti nominentur haeredes, & proprie dicitur legitimarii, non inde sequitur, quod tales quoque appellari non possent Nepotes, quando maxime praecedentibus Patribus eorum obtinuerit gradum in avia successione etiam pro consequenda Legitima, ut in specie pro extensione dispositionis ad Nepotes respondit Mantice. de consuet. lib. 8. tit. 8. nu. 15. cum ibi allegatis.

Tandem nullius est momenti, quod simul cum filiis germanum fratrem praenominasset haeredem, quasi propter habitum solum respectu ad illum gravamen, ita suaderet necessitas, quod in subsequenti conditione eorumdem mentionem faciens, praeter qualitatem filiationis, superadderet quoque haereditariam, ut contextualiter ad eos tantum referret nomen praordinati fideicommissi. Quoniam ex hoc ipso, quod nomen Haeredum agere dicitur numerum Personarum ultra filios primi gradus, inevitabilis est consequentia, quod idem nomen non stet adjectivè restrictivè, sed substantivè, & augmentativè, ut supra dictum fuit: Cumque pluralis numerus ad unum tantum referri non valeat, irrefragabile est, quod ultra filios, & itatrem, etiam Nepotes gravati fuerint Collaterarum, juxta Theoricam Bartoli communiter receptam in l. fin. num. 2. ff. ad Trebell. Cefal. conf. 262. sub n. 11. Fufat. conf. 24. sub n. 67. cum seqq. Peregr. de fideicom. art. 22. n. 66. Rot. coram Ludovif. d. 317. n. 10. cum duobus seqq. Non sufficeret responsio, quod aliquando pluralis numerus verificetur in uno quia id non procedit, quando ab initio, ut in hoc casu, non potest in uno verificari, & cum vi fermone continet illos, qui non continentur: scilicet si progressivè temporis ex accidenti reductur ad unum, quia tunc pluralitas suggerent equitate bene resolvitur in singularitates, ut quoquo modo impleri possit mens testatoris, Menoch. conf. 215. sub n. 107. cum seqq. Mantice. de consuet. l. 8. tit. 8. nu. 22. & late explicando materiam prosequitur Peregrin. d. art. 22. nu. 66. in fin.

Et ita relicto adhuc in suspensio transmissiois Article, etiam in contrariis Decifionibus reservato, pro dimidia haereditatis parte, in qua Transverfales fuerant substituti, Immissionem, quam DD. denegarent, concesserunt, utraque parte pro quarta vice audita, & semper acerrime informante, &c.

R. P. D. BENINCASA.

Maceraten. Fideicommissi.

Merc. 23. Martii 1689.

ARGUMENTUM.

Confirmatur praecedens decifio.

SUMMARIUM.

- 1 Substitutio cum conditione, si sine filiis prohabitur medium ad primos, sed etiam ad omnes descendentes, ut ipsi favore extraneorum ultimo vocatorum gravati censentur, si Testator cum verbis perpetuitatem praeserferentibus, & alienationis prohibitionibus, ipsi descendentes fuerunt per fideicommissum vocati.
2 Eadem Persona contenta in parte dispositiva censentur indefinitè vrepette in conditionali.
3 Praesumitur Testatorem voluisse eo magis remotiores gravare, si magis dilectos gravaverit.
4 Si post nomen substantivum subsequatur verbum aliquod sine dis-

discretione intermedia, &c. tunc illud potius fiat adjectivè seu qualificativè.

Secus è contra.

1 Dicitio & de sui natura est ampliativa ac poni solita inter diversa.

2 Res semel demonstrata nunquam superaddita censetur demonstratio superflua.

3 Verba, se ve ne faranno, includunt tempus futurum, & successivum.

4 Substitutio uno & eodem contextu cum alia continuativè facta, est juxta antecedentem regulanda.

5 Legitima reliqui non solum nisi filii primi gradus.

6 Legitima debetur etiam nepotibus, & ulterioris gradus descendentiis, si ob praemortientiam Parentum ipsi occupent eorum gradum.

7 In ultimis voluntatibus illatio à discretivis est praepotentis efficacitatis.

8 Ad interpretandam Testatoris voluntatem ipsa dispositiois pars, super qua disceptatur, praecipue est spectanda.

9 Demonstratio plerumque vice nominis fungitur.

10 Ad scilicet recurri non debet, ubi potest locum habere veritas.

11 Vocati nomine appellativo, verè & proprie includuntur sub verbo supra nominati.

12 Qualitas nominatiois si fit adjectivè verbo indefinito aequè etiam adaptabilis est appellativo nomine definitum, declarata ut num. 18.

13 Gravamen in dubio praesumitur haereditarium ac nomine appellativo factum, nisi indistinctè comprehendat omnes venientes ex Jusficio Testatoris.

DECISIO LXX.

Post iteratas hujus causae propositiones non sine votorum scissura, & omnibus DD. suffragantibus, decifum fuit coram me sub die 10. Martii praeteriti, & nova hodie resolutione comprobatur est, quod filii non solum per gradus à Testatore haeredes instituti, verum, & nepotes, & ceteri descendentes ab eo substituti gravati fuerint per fideicommissum relictuere bona de quibus agitur, Hieronymus Risdolphus ubi causam habentis ab ultimo Masculo de agnatione ad successorem vocato. Cujus geminae resolutionis ratio fundamenti duplex fuit.

Altera nempe, quod ubi in substitutionibus antecedentibus vocati sunt per fructuissimum fideicommissum singuli descendentes ab institutis cum verbis perpetuitatem praeserferentibus, cum prohibitione alienandi, & cum exito voto conservandi agnationem, subsecuens dispositiois pars conditionalis ea sub indefinita relatione concepta Et in caso, che ad. suo figlioli, & Eredi sopranoimnari mortifero senza figli, regularem habet interpretationem recipiat, ut omnes descendentes ad successorem praecedentem invitati, gravati etiam intelligantur favore transverfalium proxtremo vocatorum, licet non unica verborum fructura, sed pluribus distinctis gradibus inter se legantur substituti, ut praeter allegatos in praedicta hujus causa decif. 3. Quod autem, tradunt Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 29. v. si limitatur primò circa fin. Capic. Latr. dec. 108. n. 75. Rot. dec. 269. n. 6. & 7. per tot. par. 5. dec. 248. & n. 8. part. 5. dec. 135. n. 3. & seqq. par. 8. dec. 385. sub n. 9. cum seqq. par. 9. & coram Eminent. Orto. dec. 113. a nu. 4. & coram Priolo dec. 344. n. 15.

Alia verè ratio, quod multum implicat in sensu legali, & bene ordinatae dispositionis, post multiplices gradus descendivi reciproci fideicommissi erga omnes usque in infinitum explicati, Testatorem deinde interrogare voluisse, seu restringere conditionem subannexam ad filios institutos, quando non solum urget regula in contrarium, quod nimirum eadem persona contenta in parte dispositiva, censentur indefinitè repetita in conditionali, ubi verba apta sint eas in utraque comprehendere, ad Text. in l. qui filius ff. de legat. 1. Ciacic. contr. ov. 96. ex n. 43. Rot. coram Ludovif. dec. 315. ex n. 10. d. dec. 269. sub n. 4. part. 5. & dec. 409. nu. 9. & 10. part. 9. recent. sed etiam poeigima stringit consideratio, quod si gravate Testator personas existentes in potiori gradu, & magis discretas, fortius gravasse ferendum est existentem in remotiori, & in affectione propositis, ut arguit Laderch. dec. 13. num. 14. Surd. consil. 344. num. 17. Rot. dec. 385. sub num. 46. cum seqq. part. 9. recent. & coram Eminent. Ortob. dec. 113. num. 13. & in dec. qua revocatur §. minus, & §. stringit.

Quibus iterum pro resolutis fundamentis approbatis, de facili sublatum est repetitum obiectum, quod verbum Eredi

superadditum fuerit in conditione per modum adjectivi ad denotandam simplicem qualitatem haereditariam filiorum primi gradus, non verò per modum substantivum, ut includeret diversos descendentes à primo expressis. Quoniam ad dignoscendum, utrum verba istae adjectivè, vel substantivè, recepta est communis distinctio, quod aut post nomen substantivum subsequitur verbum aliquod sine distinctioe, & intermedia, & nemo dubitat, ubi praecipue agatur de contradietibus, quorum stricta fieri solet interpretatio, quod fieri potius adjectivè, seu qualificativè, ut praeter ceteris bene explicat Rot. dec. in contrarium allegata coram Cocchio la 2283. sub nu. 42. cum seqq. Aut dictio praefata legitur inter utrumque inserta, & veritas est, maxime in ultimis voluntatibus, quod verbum subsecuens censetur appositum augmentativè, seu loco substantivum, ut in simili themate, & casu, quo omnes dicti eius filii, & haeredes instituti supra decedentes &c. punctualiter respondet Decian. n. 1. lib. 3. Paris. conf. 7. n. 29. & 30. Rot. coram Dunoz. Jun. dec. 748. n. 4. & melius, coram Eminentissimo Cerro decif. 444. nu. 2. cum duobus seqq. equè quidem valida recurrende ratio, ne in hoc casu, quod filii primi gradus fati erant demonstrati per illa verba Eredi figli, unde alia substantivè, Et eredi supra nominati, cum dictione, & de sui natura ampliativa, ac poni solita inter diversa, solum intelligi debent de nepotibus, & ulterioris gradus descendentiis, ne rei semel demonstratae superaddatur demonstratio superflua, contra regulam, de qua Text. in l. si quando ff. de legat. primo, & late prosequitur Decian. loco citato, Peregr. conf. 149. nu. 8. lib. 5. Rot. d. 269. nu. 9. v. si quidem part. 5. recent. & coram Eminentissimo Cerro d. 409. n. 23. & seqq. Atque hinc pro vindicanda libertate controversorum honorum inutile fuit de novo confugere ad conjecturas, quae deteguntur equivocae, & insubstantes. Quod enim Testator post appositam conditionem obitus filiorum, & haereditatem, substituerit pro aquis partibus in haereditate ejus filias feminas, & nominibus propriis Ludovicis, & Marius ex fratre nepotes; non satis probat eandem conditionem coardare voluisse ad primos haeredes, quia licet considerando casum huiusmodi vocationis contingibilem in vita substitutorum, respexisse non videatur ad remotissimos haeredes, qui usque in infinitum illis substituerent fideicommissum; attamen hoc advertens praecedentes Testator, vocationem filiorum designavit per verba, se ve ne faranno, quae tanquam incontinentia tempus futurum, & successivum, scilicet quoad illas omnem removenot implicatiam latitudinis conditionis anteceden. & tis, Surd. consil. 110. numer. 9. & 10. Mart. consil. 66. sub num. 12. Rot. decif. 43. num. 4. part. 14. recent. sic repetitè per hanc substitutionis nepotum, quem uno, & eodem contextu continuative ad primos ordinata fuit, Surd. eodem conf. 110. num. 14. & 15. Rot. decif. 42. num. 4. part. 5. & decif. 81. num. 11. par. 16. rec.

Eiusdem irrelevantiae est obiecta provisio erga filios religionem professentes, qui pariter cum termino figli, & eredi nominati sunt, relicta eis tantum legitima, quae relinquere non solet nisi filii primi gradus. Quoniam, prout alias responsum fuit, argumentum huiusmodi non concludit, cum legitima debeat & Nepotibus, & ulterioris gradus descendentiis, quamvis ob praemortientiam descendentiis occupantibus eorumdem gradum in avita successione, ut sunt Jura expressa in §. primo auth. de haer. ab intest. defunct. Quinimo concedatur ista retroqueretur, tum quia verbo Eredi superaddidit in hoc casu adjectivum instituiti, quod signum evidens est, quod ubi loquitur de filiis contradistinctè è descendentiis, appositum qualitatem magis expressivam, & proportionabilem primo Instituti, & propter cam, quando illam omisit, sequitur habitus voluntatem contrariam iuxta notum principium, quod in ultimis voluntatibus illatio à discretivis est praepotentis efficacitatis Mantice. de consuet. ultim. volunt. lib. 1. tit. 14. n. 10. Mart. de success. part. 4. qn. 31. art. 2. sub n. 18. Rot. dec. 188. num. 27. par. 17. & dec. 918. num. 2. par. 18. rec.

Nec diffimili responsione submovetur alia, quod in nonnullis Testamenti partibus saepe d. verbum Eredi primos tantum complectatur: siquidem il ultra admittitur, sed non exinde argui potest, quod ita semper, & absolute significatio illius restricta fuerit ad institutos, tum quia promissive aliquando usus est verbo descendentiis, & haereditum, ut si gnauer defumitur ex reciproca substitutione renovata sub eodem nomine in singulis descendentiis usque in infinitum. Ed il medesimo i' intenda della figlioli, & Descendenti della figlioli d' esse Testatore, & Eredi in infinito, sunt fortius quia in hac ipsa dispositiois parte, de qua disceptatur, & qua pra-